

[Veistrup.]

paa Talerstolen og sige: Forslaget er paa-krævet, men vi vil alligevel ikke stemme for det.

Saa gjorde det ærede Medlem mig opmærksom paa, at der ogsaa er Slagteafgift paa de store Dyr. Ja vel, men den er dog minimal i Forhold til den Slagteafgift, der er paa Kalve; der er forholdsvis ikke nær saa stor Slagteafgift paa de store Dyr som paa de mindre. Naar det ærede Medlem siger, at Studetilskuddet har samfundsmæssig Interesse, tror jeg ikke, det er rigtigt. Studetilskuddet har Interesse for den enkelte, som producerer Stude, men det har ikke samfundsmæssig Interesse. Det har Studeproduktionen, men Studeproduktionen fortsættes nok, selv om man gaar bort fra Studetilskuddet. Virksomheden vil ganske sikkert blive fortsat, selv om man ophæver dette Tilskud, som efter min Opfattelse er ganske urimeligt under de nuværende Prisforhold.

Det ærede Medlem henviste ogsaa til, at hans Parti tre Aar i Træk havde sagt, at det ikke kunde stemme for Forslaget. Det var vi klar over i Forvejen, men jeg synes, det er urimeligt, naar det ærede Medlem den ene Gang efter den anden hævder, at det er nødvendigt at faa gennemført dette Forslag, saa at nægte at stemme for det.

Det ærede Medlem, som talte paa de Konservatives Vegne (Korsgaard), sagde i sin første Tale, at Produktionen af disse Stude i særlig Grad var dansk Arbejde. Ja, jeg indrømmer, at Studene ganske sikkert er dansk Arbejde, det kan vel ikke være anderledes. Han mente ganske vist, at det ikke altid fuldt ud var dansk Arbejde. Jeg mener nu, at det hele er dansk Arbejde, men det tør jeg ikke sige bestemt, da jeg aldrig har været Studeproducent.

Jeg kan altsaa fremdeles anbefale Forslaget, saaledes som det foreligger, til villig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) udtalte, at Kødpriserne ikke havde naaet den Højde, de havde i 1914. Jeg skal være den sidste til at benægte dette — det kan man meget let se af de Tal, der foreligger —, men Spørgsmaalet er jo: Hvorfor er de ikke naaet op til den Højde? Ja, det ligger ogsaa ganske klart og ligetil. Det er, fordi Landbrugets Produktion paa det Omraade er for stor i Forhold til Afsætningsmulighederne herhjemme og i Udlandet. Der er

ikke Mulighed for at komme af med denne Produktion til lønnende Priser, og det er klart, at hvis man saa giver et Tilskud til Eksporten af denne Produktion uden at foretage en Begrænsning af Produktionen, bliver det en Svikmølle, der aldrig faar Ende. Det er umuligt at gennemføre en lønnende Produktion paa den Maade. Det ærede Medlem har ingen som helst Ret til at sammenligne det, der her foretages, med almindelig Beskyttelse for Erhverv, der forsyner Hjemmemarkedet, og det ærede Medlem har heller ikke Ret til at sammenligne det med den Støtte, der gives til Svineproduktionen for Øjeblikket, for der har man netop det, man savner paa dette Omraade: en Begrænsning af Produktionen. Naar man tager Konsekvensen, en Begrænsning af Produktionen, kan man opnaa de høje Priser. Jeg tror ikke, det vil være let at foretage en Begrænsning af Kvægproduktionen — det er lettere at gøre det med Hensyn til Svineproduktionen, selv om det har sine meget store Vanskeligheder —, men naar man ikke kan det, saa kan man heller ikke forlange, at Forbrugerne af Kød her i Landet skal betale det Under-skud, som fremkommer, ikke alene ved Salget af Kød her i Landet, men ogsaa ved Salget af Kød til Udlandet. Dette Standpunkt er saa langt ude, at det er umuligt at gennemføre det konsekvent over for andre Erhverv, ja, endogsaa over for andre Omraader inden for Landbrugserhvervet.

Saa taler man fra Oppositionens Side om, at man maa have social Forsorg for sig og Landbrugsstøtte for sig. Jeg har gentagne Gange spurgt, om de Herrer, der siger dette her i Tinget, vil benægte, at de 2½ Mill. Kr., der i Løven om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød er afsat til Fordeling af Oksekød til arbejdsløse o. s. v., er til Fordel for Landbruget. De ærede Medlemmer har ikke svaret derpaa, men jeg tror ikke, de tør benægte det. Hvis de vil benægte det, er de i alt Fald i afgjort Modsætningsforhold til det Kødudvalg, som administrerer Løven, og som over for mig udtrykkeligt har erklæret, at det var af meget stor Betydning for Opretholdelsen af en stor Afsætning paa Hjemmemarkedet, at man brugte disse 2½ Mill. Kr. paa denne Maade. At man kan have den Opfattelse, at det var bedre at bruge de 2½ Mill. Kr. til direkte Støtte for Salget paa det udenlandske Marked og saa faa 2½ Mill. Kr. til de arbejdsløse af Statskassen, er ganske naturligt — saa meget Regnemester er jeg ogsaa, at jeg kan se, at 5 Mill. Kr. er mere